

[Malchau.]

dømme Folk paa, at man „antager“, at de har begaaet en eller anden Forseelse. Jeg mener, det maa være et rimeligt Krav at stille, at Overtrædelsen skal være bevist.

Ifølge Folketingsudvalgets Betænkning har den højtærede Justitsminister erklæret sig villig til, og her i Tinget har Ministeren udtalt, at han vilde stille i Udsigt, at alle Sager efter denne Lov fremtidig af Politimestrene gennem Statsadvokaterne forelægges Rigsadvokaten, inden der rejses Tiltale. Jeg vil gaa ud fra, at den Vending, den højtærede Justitsminister benyttede her: at stille i Udsigt, skal forstaas saaledes, at Ministeren, som det er udtrykt i Betænkningen, vil erklære sig villig til at foranledige, at dette sker. Dette er naturligvis et Fremskridt i Retning af en mere ligelig Udøvelse af Loven.

Men naar der i Bemærkningerne til Lovforslaget siges, som det ogsaa er nævnt her af den højtærede Justitsminister og gentaget af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at Loven i den forløbne Tid har virket gavnligt og i betydelig Grad har hemmet Udviklingen af Urostiftelse, saa synes jeg rigtignok, at der skyldes Bevis for denne Paastand.

Der er nu fra anden Side udtalt Ønske om at henvise Lovforslaget til en kort Udvalgsbehandling, men da 3 af de Partier, der er repræsenterede her i Tinget, i det andet høje Ting har stemt for Forslaget, antager jeg ikke, at selv en Udvalgsbehandling vil ændre Stillingen i saa Henseende, hvorfor jeg allerede paa nærværende Tidspunkt erklærer, at mit Parti ikke kan medvirke til Gennemførelsen af dette Lovforslag.

Lannung: Jeg kan paa mit Partis Vegne udtale vor ubetingede Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Da det i det væsentlige drejer sig om en Forlængelse uforandret, kan jeg henholde mig til vore tidligere Udtalelser til Støtte for denne Lovgivning. Det er efter vor Mening mere ubestrideligt end nogen Sinde, at Loven har haft særdeles gavnlige Virkninger, saaledes som det med Rette er fremhævet, og har medvirket til at hindre en Udvikling, der kunde være blevet farlig og i hvert Fald maatte anses for skadelig ud fra Demokratiets Synspunkter. Saa længe der endnu her i Landet findes politiske Organisationer, som, ikke mindst under Paavirkning udefra, foretrækker at tilkendegive et politisk Standpunkt gennem kulørte Skjorter og lange Støvler fremfor gennem mindre primitive Udtryksformer og politisk Oplys-

ning, og som desuden, som det ogsaa er nævnt, har og har haft Tendenser til at rage i Klammeri og Spektakler med andre Organisationer, der har en anden Ærve paa Skjorten, saa længe er Uniformsforbudet selvfølgelig en Nødvendighed. Forhaabentlig kommer vi engang saa langt, at vi igen kan ophæve Uniformsforbudet, men indtil videre vilde det efter vort Standpunkt være ganske uforsvarligt.

Vi tiltræder gerne den Skærpelse af Straffebestemmelserne, der er sket, og vi har ogsaa for vort Vedkommende med absolut Tilfredshed hørt den højtærede Justitsministers Udtalelse om Sagernes Forelæggelse for Rigsadvokaten, før Tiltale rejses. Det er selvsagt altid af den største Vigtighed, at der ikke kan rejses mindste Tvivl om Behandlingens Ligelighed i saadanne Tilfælde, og det gælder i Særdeleshed, naar man bevæger sig paa et Omraade som det, der her er Spørgsmaal om. Jeg har for øvrigt med Interesse hørt det ærede Medlem Hr. Rytters Udtalelser til Fordel for Sagernes Behandling som Politisager af Hensyn til Ensartetheden; Venstres Ordfører i det andet høje Ting syntes derimod at foretrække, at disse Sager var Statsadvokatsager, og ud fra samme Motivering, Hensynet til Ensartetheden. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Rytter saa absolut har Ret i sit Synspunkt.

Jeg anbefaler Forslaget til hurtig Vedtagelse.

J. S. Foget: Alene dette Forslags Gennemførelse til Lov i sin Tid var et Svaghestegn, efter min Opfattelse et unødvendigt Svaghestegn, fra Demokratiets Side. Det vilde næppe have set anderledes ud i vort Land, om man havde givet de unge Lov til at bære Uniformer i saa vid Udstrækning, som de ønskede det. I den Tid, der er gaaet siden, har der i Behandlingen af de forskellige Sager, der har været fremme, de forskellige Anmeldelser, der er indgivet, været en Del Forskellighed. Jeg kan nævne et enkelt Tilfælde, som jeg kender særdeles godt, hvor en ung Socialdemokrat, over 20 Aar, iført fuld Uniform gik paa Gaden og blev anmeldt. Sagen gik til Justitsministeriet, hvor den aldrig er kommet fra. Loven har altsaa ikke været administreret saadan, at man har kunnet erklære sig fuldt tilfreds med den. At det maaske ændres nu ved den Ændring, Justitsministeren omtalte, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men i Princippet er jeg uenig med Lovforslaget, og efter de rigoristiske Straffebestemmelser, der nu er indført, maa jeg